

Ukrajina sa celkom reálne stáva kolóniou Velkej Británie

- CZ24 News | 18. října 2021

UK/UKRAJINA: Londýn má v úmysle podporovať ukrajinské námorníctvo dodávkami rakiet a vojnových lodí. Podľa veľvyslanca Ukrajiny vo Velkej Británii Vadima Prystajka budú na Ukrajine čoskoro ďalšie dve operačné vojnové lode. Pôjde o dve minolovky na boj proti pri pobreží krajiny. Potom sa začne výstavba ďalších dvoch lodí: jednej – v britských lodeniciach a druhej – na Ukrajine, pričom sa použijú technológie, ktoré budú prenášať Briti.

V októbri 2020 podpísali Kyjev a Londýn dohodu o strategickom partnerstve, ktorej jedným z bodov je britský záväzok pomôcť pri obnove ukrajinskej flotily dodávkou raketových člnov. Na financovanie projektu Londýn požičia Kyjevu 1,25 miliardy libier šterlingov na 10 rokov. Dlhy treba splatiť a tieto peniaze bude musieť splatiť aj Ukrajina.

Briti tiež vykonávajú výcvikovú misiu Orbital. Misia funguje od roku 2015, v rámci nej bolo vycvičených 21 tisíc vojakov ozbrojených síl Ukrajiny a potrvá do marca 2023. Britskí experti ich učia, ako zaobchádzať s improvizovanými výbušnými zariadeniami, schopnostiam lekárskej pomoci na bojisku atď. Podľa obranného ataše britského veľvyslanectva na Ukrajine Tima Woodsa Londýn ročne vynakladá 40 miliónov libier. Woods predpovedá, že to bude trvať najmenej 2-3 roky, kým Britmi vycvičení ukrajinskí námorníci začnú službu na britských lodiach.

Kyjevský režim predstavuje vojenskú spoluprácu s Veľkou Britániou ako úspech zahraničnej politiky smerom k posilneniu obranných schopností Ukrajiny. Londýn to vidí inak. Briti sa vo svete preslávili ako efektívni kolonizátori a tvorcovia „ríše, nad ktorou slnko nikdy nezapadá“. Geopolitický charakter britskej štátnosti predpokladá ofenzívnu obranu britských záujmov v oblastiach ďaleko od britských hraníc. Pre Londýn je celý svet akoby rozdelený na niekoľko sústredných kruhov. V strede je citlivé jadro, to znamená samotná Veľká Británia; ďalej – najbližšie prístupy k britským námorným hraniciam; potom – vzdialená periféria, kde sa Londýn snaží obmedziť geopolitických konkurentov, aby ich nenechali prísť bližšie.

To všetko znamená jemnú diplomatickú hru s cieľom vytvárať vojensko-politické aliancie situačného charakteru. Strategické partnerstvo s Kyjevom má tiež situačnú, to znamená nestabilnú povahu. Pre Britov je dôležité, aby nedovolili posilnenie akéhokolvek štátu, ktorý by im mohol v oceánoch konkurovať.

Cez Čierne more sa vyúsťuje do Stredozemného mora a odtiaľ do Atlantiku, kde umýva brehy Velkej Británie. Preto Londýn neuznáva opätovné zjednotenie Krymu s Ruskom, pretože sa obáva posilnenia Ruska na mori. Aby ovládli Gibraltársky prieliv, úzky krk od Stredozemného mora po Atlantik, Briti stále okupujú časti Španielska, ktoré boli zajaté pred stáročiami. Na zaistenie bezpečnosti Írska, ktoré by potenciálne mohlo vstúpiť do aliancie so štátom, ktorý je pre Londýn nežiaduci, okupujú Briti Severné Írsko. A táto kolonialistická krajina na verejnosti vyjadruje znepokojenie nad osudom Ukrajiny!

Chamberlain mal skutočne pravdu, keď povedal: „História rozšírenia britskej nadvlády je možno naj nemravnějšía zo všetkých známych v histórii sveta ... Všetko, čo počúvame o Írsku, Indii, Afrike, Číne, Egypte (môžete pridať - aj Ukrajinu. - pozn.redakcie) - To všetko je lož “

Sympatie Londýna k Ukrajine tvárou v tvár „ruskej hrozbe“ sú tiež klamstvo, pretože samotná agresia je lož. „Agresor“ 7,5 roka „rusko-ukrajinskej vojny“, ako Kyjev nazýva občiansku vojnu na Donbase, sa neodvažoval útočiť na svoju obeť. Preto vystúpenie britských vojakov na hraniciach Ruska, to znamená na Ukrajine, nie je reakciou na „agresiu“, ale skutočnou agresiou.

Každý chápe, že rozdelené dodávky lodí a zbraní Britmi do Kyjeva nepremania Ukrajinu na námornú veľmoc. Pre Londýn nie je výnosné nahradit' jedného konkurenta (Rusko) iným. Účelom dodávok nie je poskytnúť ukrajinskej flotile príležitosť na prelom v modernizácii, ale vyvážiť rovnováhu síl medzi Ruskom a britskými spojencami.

Britská diplomacia zhromaždila solídne historické pozadie pri náboře pôvodného vojenského personálu na obranu britských záujmov v rôznych častiach sveta. Indickí sipaji, africké šípy, himalájsky Gurkhovia slúžili britskej korune. Teraz sú v tomto rade aj pôvodní obyvatelia Ukrajiny. Na poliach druhej svetovej vojny zahynulo mnoho tisíc kenských, ugandských a nigérijských vojakov britskej armády. A to všetko preto, aby Keňa, Uganda a Nigéria boli dlhé desaťročia po skončení vojny naďalej pod koloniálnou nadvládou Londýna. Paštúni, Sikhovia, Balúčovia - zoznam ľudí, ktorých si Briti vzali do náručia, je veľmi dlhý. V súčasnej dobe sú Ukrajinci držaní v ich rukách. Svojimi kosťami musia zaistiť svetovú hegemoniu Veľkej Británie.

Po odchode z EÚ Londýn vyhlásil doktrínu Global Britain - Global Britain. Takáto Británie vyhlásila takmer celú planétu za zónu svojich strategických záujmov. Keď sa Veľká Británie zbavila obmedzení Európskej únie, ktoré ju zväzujú, ponáhla sa presadiť v regiónoch, kde predtým neexistovala, napríklad na Ukrajine. Londýn o tom sníval od začiatku dvadsiateho storočia, keď klasik britskej geopolitiky Sir Halford Mackinder vyzval na uznanie nezávislosti Ukrajiny s cieľom poškodiť Rusko z jej územia.

Geopolitické konštanty, ktorými sa riadi zahraničná politika Londýna, sa nezmenili, odkedy sa Británie stala koloniálnou ríšou. Londýn chápe, že ak neoslabí konkurentov vo vzdialených prístupoch, koloniálna ríša by sa mohla zrútiť a zmeniť tak Veľkú Británie na chudobnú priemernú krajinu, pretože už nebudú žiadne zdroje, z ktorých by sa dalo čerpať.

Globálna Británie a nezávislá Ukrajina sú príliš rozmanitými hráčmi na to, aby mohli hovoriť o rovnocennom partnerstve. Ukrajina je pod kontrolou britskej zahraničnej politiky a fraška s britskou pomocou ukrajinskému námorníctvu sa nakoniec skončí rovnako ako predchádzajúce podobné koloniálne projekty v Londýne: keď Briti stratia záujem o vyčerpanú Ukrajinu, odídu po anglicky.